

Vták do smutných počasí

Pavol Hammel

Vždy, keď sa ráno usmeješ na seba.
Vždy, keď sa ráno usmeješ na seba.
Vezmem ti smútok potichu z pliec.
Možno to nevieš, ani to netreba,
no ja mám s tebou tú zvláštnu česť.
Som vták do smutných počasí,
len nemám na to dôkazy.

Vždy, keď sa ráno usmeješ v zrkadle
Vždy, keď sa ráno usmeješ v zrkadle
Sedím tam za ním v praskline sám.
Byť ráno s tebou, to predsa patrí k hre,
a never, že sa len tak ľahko vzdám.
Som vták do smutných počasí,
len nemám na to dôkazy.

Vždy, keď sa ráno vyzlečieš do naha
Vždy, keď sa ráno vyzlečieš do naha
Zmením sa na muža, pokazím fór.
Kto by už vtedy na chvíľu zaváhal,
Kto by to nezmenil, keby mnou bol.
Som vták do smutných počasí,
len nemám na to dôkazy.

Som vták do smutných počasí,
Ten prelietavý vták,
čo ďaleko vždy s tebou je
a blízko naopak
čo ďaleko vždy s tebou je
a blízko naopak